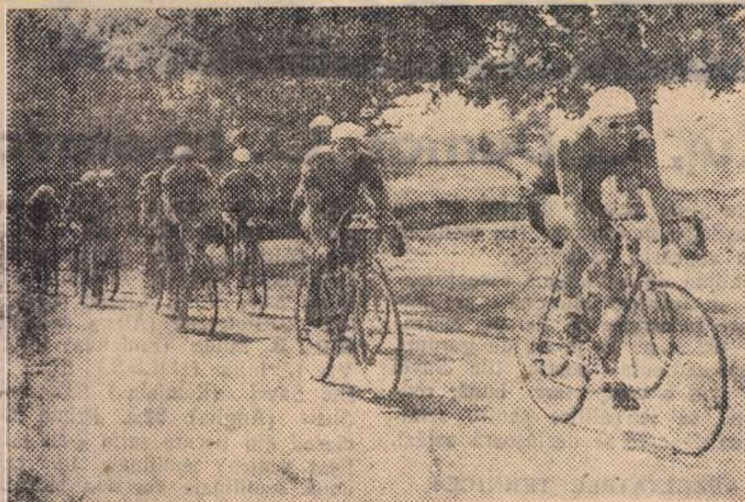

Aspect specific curselor de fond. Plutonul fruntaș rulează susținut sub conducerea internaționalului St. Poreceanu (C.C.A.).

(Foto: I. MIHAICA)

Părerea noastră:

Campionatul ciclist de mare fond poate deveni o competiție de prim plan

După desfășurarea ediției din acest an a campionatului ciclist de mare fond, în coloanele ziarelor au apărut multe articole, în care cronicarii respectivi au luat atitudine împotriva lipsurilor manifestate de organizatorii competiției, lipsuri care au făcut ca această dificilă întrecere să se desfășoare într-un anonimat total, pe un traseu uneori impropriu și în condiții (este vorba de hrană și cazare) în general necorespunzătoare. Toate cele relatate în presă nu au făcut decît să pună pe „tapet" probleme atît de discutate în timpul desfășurării întrecerii (păcat că ele nu au avut loc înainte!) și pentru rezolvarea cărora delegații au propus de multe ori soluții echitabile, menite să aducă o turnură nouă în organizarea acestui gen de competiție. Cu o parte din cele propuse de delegații asociațiilor, tehnicienii și conducătorii echipelor sîntem de acord, Părerea noastră coincide cu a lor mai cu seamă în ceea ce privește alegerea traseului: să fie în întregime asfaltat! In ceea ce ne privește însă, nu ne-am oprit aici. Consultîndu-ne cu specialiști în materie și după prealabile discuții cu alergătorii (în special cu cei care ne-au reprezentat țara în marile concursuri internaționale) am găsit o nouă formulă care să scoată din anonimat competiția și s-o transforme într-o întrecere de prim plan.

In primul rînd, va trebui modificat traseul. Astfel, după părerea noastră, itinerariul campionatului ciclist de mare fond, ediția 1957, ar putea să fie următorul: etapa I-a Iași—Bacău; etapa II-a Bacău—Buzău, etapa III-a Buzău—București; etapa IV-a București—Orașul Stalin; etapa V-a Orașul Stalin—Sibiu; etapa VI-a Sibiu—Cluj; etapa VII-a Cluj—Oradea; etapa VIII-a circuit în jurul Oradei; etapa IX-a Oradea—Cluj; etapa X-a Cluj—Sibiu; etapa XI-a Sibiu—Orașul Stalin; etapa XII-a circuit în jurul Orașului Stalin; etapa XIII-a Orașul Stalin—București. Acest traseu va măsura în jurul a 2.000 km. De ce îl propunem? Pentru simplul motiv că ruta sugerată de noi cuprinde numai șosea asfaltată. In continuare, propunem invitarea la această competiție a unor echipe de club din R. P. Bulgaria, R.P.F. Iugoslavia și R. P. Ungară. Problema materială în ceea ce privește invitarea echipelor străine poate fi rezolvată prin neincluderea în lista de participanți a echipelor C.C.A. II, Energia II și prin contopirea formațiilor Locomotiva și Recolta. Se creează astfel locuri și fonduri libere cu care se pot acoperi cheltuielile de participare ale formațiilor străine invitate la competiție. Ce ar însemna traducerea în viață a propunerilor noastre?

1). Prin evitarea traseelor cu drumuri neasfaltate se va economisi materialul ciclist (deteriorat în proporție îngrijorătoare de drumurile proaste); se va contribui la o mai bună pregătire a rutierilor noștri care ne reprezintă în competițiile internaționale (știut fiind că acestea se desfășoară numai pe trasee asfaltate); se va contribui direct la ridicarea mediilor orare și implicit la progresul sportului cu pedale din țara noastră.

2). Invitîndu-se formații din străinătate va crește interesul pentru competiție și popularitatea alergării.

3). Antrenorii vor renunța la tacticile care privesc în mod strict poziția echipei lor, colaborînd pentru victoria finală a formațiilor noastre.

4). Lupta fiind mult mai deschisă, acțiunile hotărîtoare se vor înmulți și vor contribui la dinamizarea întrecerii.

5). Pentru marele public competiția va apărea într-o nouă lumină, desigur favorabilă, punîndu-se astfel și mai mult în valoare eforturile considerabile (egalate doar în puține discipline sportive) pe care le depun alergătorii de-a lungul întrecerilor cicliste de fond.

H. NAUM

De la Comisia centrală de șah

In urma abaterilor de la disciplina sportivă de care s-au făcut vinovați unii participanți la semifinalele campionatului republican masculin individual de șah, Biroul comisiei centrale de șah a dictat următoarele sancțiuni:

Candidatul de maestru Soos Bela a fost suspendat pe 1 an de la orice activitate șahistă, deoarece a părăsit concursul în mod nejustificat, provocînd perturbații în desfășurarea întrecerilor.

De asemenea, au fost suspendați pe 1 an maeștrii sportului G. Alexandrescu și P. Voiculescu, pentru acte de indisciplină.

Au fost suspendați pe 6 luni candidatul de maestru M. Șuteu și Gh. Balogh, pentru retragere nejustificată din concurs.

Sancțiunile intră în vigoare la data de 6 noiembrie a.c.

LOTUL REPREZENTATIV DE TENIS DE MASĂ NU SE POATE ANTRENA!

Printre ultimele măsuri luate în vederea unei cît mai bune pregătiri a lotului republican de tenis de masă a fost și aceea privind intensificarea antrenamentelor. Toată lumea fiind de acord, jucători, antrenori, comisia centrală și Direcția jocuri sportive din C.C.F.S., s-a trecut la fapte. Cînd s-a ajuns însă la punerea în practică a celor discutate a intervenit o „mică" defecțiune. Lipsea sala respectivă în care să se facă pregătirea, așa cum fusese proiectată. Aceasta este însă o poveste mai veche...

La fiecare început de toamnă din ultimii ani, jucătorii noștri fruntași de tenis de masă trăiesc sub semnul unei îngrijorări: unde se vor antrena? Pînă acum s-a reușit, cu chiu cu vai, să se găsească o sală, fie cea de la Planificare, fie cea de la Floreasca. In această toamnă, data începerii pregătirilor a fost fixată pentru începutul lunii septembrie. Antrenamentele au început la 13 septembrie, într-o sală cu un spațiu de joc și iluminație cu totul insuficiente. In sfîrșit, după multe promisiuni și nenumărate amînări, motivate prin aceea că sala Floreasca ar fi fost în reparație, lotul nostru reprezentativ a început să se antreneze abia la 15 octombrie, la Floreasca. Deci, cu numai zece zile înaintea turneelor de la Viena și Belgrad. Menționăm că pînă la 15 octombrie sala Floreasca, deși în „reparație", a putut fi totuși folosită pentru un festival al modei... In prezent, situația

NOTE CRITICE

nu este aproape cu nimic mai bună. In această sală mai fac antrenamente luptătorii, baschetbaliștii, voleibaliștii, handbaliștii, etc. Au loc totodată numeroase manifestații sportive care, de cele mai multe ori, necesită o pregătire premergătoare a sălii. In această situație, fruntașii tenisului de masă de la noi sînt purtați de colo-colo, neputîndu-și desăvîrși pregătirile, deși îi așteaptă un greu sezon de întîlniri internaționale, care vor culmina cu campionatele mondiale de la Stockholm. Mai mult chiar, din cauza programului competițional încărcat de la sala Floreasca, unde nu știm din ce cauză au prioritate alte discipline sportive care nu au în perspectivă un campionat mondial, nu se poate organiza nici măcar o competiție în toată regula sîmbăta și duminica, adică atunci cînd publicul ar putea urmări meciurile, iar jucătorii s-ar găsi în situație de adevărat concurs.

Intr-adevăr, sala Floreasca nu poate fi afectată exclusiv antrenamentelor sportivilor, însă este de dorit o planificare mai riguroasă a orelor de antrenament ca și a zilelor de concurs. Problema pregătirii lotului republican de tenis de masă va putea fi rezolvată favorabil numai în momentul cînd se va găsi o sală corespunzătoare acestui scop. Și posibilități există. De pildă, una din numeroasele săli de sport ale liceelor bucureștene. In orice caz, soluția trebuie găsită cît mai curînd, pentru că nu este normal ca sportivii care au adus glorie țării noastre să nu aibă posibilitatea să se pregătească în cele mai bune condițiuni. Mai ales că întîlnirile internaționale dificile sînt aproape și dorim cu toții ca reprezentanții tenisului nostru de masă să ne aducă noi performanțe de valoare mondială. Pentru aceasta însă, sînt neapărat necesare condiții optime de pregătire.

C. SEVEREANU

Despre dinamoviștii bucureșteni, cîștigători ai Cupei R.P.R. la oină

A face o scurtă prezentare a echipei de oină Dinamo București este un lucru destul de simplu și mai ales plăcut. Motivul? Un palmares cu care puține formații se pot lăuda: de trei ori campioană republicană (1951, 1952, 1953) și anul acesta cîștigătoare a Cupei R.P.R.

E drept că în acest șirag de victorii au existat unele ...pauze. Printre ele se numără și înfrîngerea suferită de dinamoviștii bucureșteni în meciul lor cu colegii de asociație din Tr. Severin, în faza de zonă a campionatului R.P.R. Insuccesul acesta i-a împiedicat să obțină din nou titlul de campioni dar i-a stimulat și mai mult pentru activitatea viitoare. Și tinerii jucători de oină de la Dinamo București s-au prezentat la finala Cupei R.P.R., la Ploești, deciși să termine învingători tradiționala competiție. Mai bine pregătiți, mai disciplinați, cu mai multă putere de luptă, aplicînd exact îndrumările tactice ale antrenorului I. Popescu-Buftea, cei 11 oiniști bucureșteni au triumfat în toate întîlnirile susținute, învingînd pînă la urmă și redutabila formație a Științei București, care cîștigase de curînd campionatul țării.

Un fapt care ilustrează dîrzenia dinamoviștilor s-a petrecut cu ocazia acestei ultime întîlniri, cînd Știința București conducea cu scorul de 16—15 și studenții nu mai aveau de trecut decît doi oameni prin careurile adversarilor. Atunci, sfaturile antrenorului pentru un joc calm, cu mingi purtate fie în diagonală fie lateral, cu tras numai atunci cînd adversarul este dezorganizat în apărare, și-au găsit ecoul — ambii echipieri ai Științei fiind loviți — și dinamoviștii au cîștigat astfel patru puncte consecutive: odată cu ele, partida și Cupa.

Acest minunat efort de voință a fost posibil numai datorită disciplinei, orientării tactice și valorii tehnice apropiate ale componenților echipei. Așa a ajuns Dinamo București una din cele mai bune formații de specialitate, un tot armonios, care demonstrează cu prisosință frumusețea acestui sport, de la bătăile în majoritate dincolo de bar și pînă la spectaculoasele sisteme aplicate la prindere. De pe urma unor asemenea exemple, oina nu are decît de folosit.

Echipa Dinamo București, cîștigătoarea Cupei R.P.R., ediția 1956. Rîndul de sus: D. Sandu, D. Oprișan, Al. Ciobanu, V. Grama, V. Boboc, I. Raita, I. Popescu-Buftea (antrenorul echipei), I. Pica, I. Baban. Rîndul de jos: P. Sulea, T. Dobrovăț, Gh. Gheorghe.

REVISTA „CULTURĂ FIZICĂ ȘI SPORT"

„Un prețios îndrumar în munca noastră"

Revista Cultură Fizică și Sport, organ al Comitetului pentru Cultură Fizică și Sport de pe lîngă Consiliul de Miniștri, va sărbători în curînd zece ani de apariție.

Străduindu-se să aducă un aport substanțial pe tărîmul cercetării științifice și aplicării metodelor înaintate în scopul dezvoltării culturii fizice și sportului în țara noastră, revista Cultură Fizică și Sport s-a dovedit a fi unul din factorii principali care au adus — prin varietatea și valoarea temelor tratate — o contribuție prețioasă la creșterea nivelului profesional al antrenorilor ca și la ridicarea măiestriei sportivilor noștri.

In pragul acestei aniversări, am cerut cîtorva dintre cei care au urmărit, în mod regulat, evoluția revistei, în special prin prisma problemelor de instruire și de metodică, să-și expună punctul de vedere, în legătură cu conținutul revistei.

„Pentru cei care muncesc în domeniul culturii fizice și sportului — ne-a precizat profesorul Mihai Epuran, șeful catedrei de psihologie a Institutului de Cultură Fizică — activitatea revistei Cultură Fizică și Sport este îndeajuns de cunoscută.

Aș dori să mă opresc, totuși, asupra unor aspecte privind orientarea acestei reviste ca și asupra unor lipsuri. Astfel, dacă în primii ani de apariție orientarea și conținutul revistei nu au fost totdeauna la înălțime, ceea ce este explicabil pentru o publicație care-și caută drumul și năzuiește să-și formeze o „personalitate", în schimb în ultima vreme s-a observat o sensibilă creștere valorică. Totuși, consider că în etapa actuală, nivelul revistei ar putea fi și mai ridicat, pentru a răspunde integral exigențelor activiștilor din acest domeniu. De asemenea, contactul cu cititorii și colaboratorii ar trebui să fie mai strîns, organizîndu-se discuții ample pe marginea unor probleme ridicate de redacție (nu numai probleme de instruire)".

Profesorul M. T. Ionescu, șeful serviciului pentru educație fizică din Ministerul Invățămîntului, ne-a formulat punctul său de vedere în termenii următori:

„Cei care au urmărit problemele tehnice și metodice legate de practicarea diferitelor ramuri de sport au găsit în paginile revistei Cultură Fizică și Sport un bun tovarăș de drum, care le-a deschis orizonturi largi și perspective noi. De-a lungul activității ei, revista a tratat problemele muncii de instruire în atletism, înot, tir, schi etc. la un nivel foarte înalt. In același timp, ca organ al C.C.F.S./C.M. revista are meritul de a fi difuzat în rîndul sportivilor, antrenorilor și profesorilor de educație fizică, noua concepție care stă la baza mișcării de cultură fizică și sport.

Tot astfel, popularizarea experienței înaintate a sportivilor sovietici a constituit pentru redacție o importantă preocupare".

Păreri foarte interesante în legătură cu conținutul revistei și cu orientarea sa viitoare ne-a oferit și prof. G. Zugrăvescu, antrenor al asociației Progresul.

„Pentru tehnicieni ca și pentru sportivi, revista Cultură Fizică și Sport înseamnă un prețios sprijin în activitate. Eu însumi mi-am îmbogățit cunoștințele în domeniul muncii de instruire, studiind o serie de articole care m-au edificat asupra metodelor de antrenament ale unor sportivi renumiți ca Zatopek, Ciudina ș.a. sau indicațiile metodice date de numeroși tehnicieni, printre care Preobrajenschi, Filin, Spier, Pădureanu etc.

Deosebit de prețioase au fost descrierile procedeelor tehnice și tactice noi, însoțite de schițe sau chinograme, ca și discuțiile referitoare la anumite probleme de importanță majoră, cum ar fi aceea a specializării timpurii.

Ce-aș dori să citesc pe viitor în paginile revistei? Mai întîi, cît mai multe materiale de actualitate, urmărindu-se, cu precădere, o serie de indicații simple, dar utile pentru marea masă a antrenorilor noștri: Ar fi indicată atragerea unui număr cît mai mare de colaboratori, tehnicieni consacrați în diferite discipline. Revista să ajungă să fie cel mai prețios îndrumar în munca noastră."

Printre cei solicitați a fost și dr. Ion Arnăutu, din colectivul de antrenori ai lotului R.P.R. de atletism. Părerea lui? Iat-o, redată în puține cuvinte.

„De la apariția ei și pînă astăzi revista Cultură Fizică și Sport a constituit un izvor de cunoștințe prețioase pentru sportivii noștri. Conținutul ei a evoluat an de an. Cred că pe viitor, revista ar trebui să publice mai multe articole scrise de specialiști străini, sau traduceri ale articolelor pe care aceștia le-au publicat în diverse reviste apărute în străinătate."

Cele de mai sus reprezintă observațiuni deosebit de utile pentru conducerea revistei. Ținînd seama de acestea, conducerea revistei va putea oferi, într-un mod și mai eficient, cadrelor noastre de tehnicieni ca și sportivilor fruntași, îndrumări care să lărgească sfera cunoștințelor lor în domeniul muncii de instruire.